

ELL US BATEJARÀ AMB L'ESPERIT SANT I AMB FOC

per CATALINA TERRATS I OLIVER, osb

El diumenge que tanca el temps de Nadal, la litúrgia ens fa recordar el baptisme de Jesús. L'Evangeli el situa quan Jesús, ja adult, se sent cridat a sortir del seu anonimats i a iniciar la seva missió. Sap que ha arribat el moment d'anunciar el Regne: la presència de Déu enmig dels homes. Jesús es presenta davant del poble, però no d'una manera com un desconegut. Es dirigeix a la regió del Jordà on Joan predicava un baptisme de conversió pel perdó dels pecats, es posa enmig dels que es feien batejar per ell, com un de més, i es fa batejar. Ve a compartir la nostra feblesa.

Joan el reconeix, l'identifica. Davant de la expectació del poble, que esperava ansiosament el Messies, i sospitava si el Messies podia ser Joan, ell, no permet que el poble es confongui. Coneix i accepta els seus límits: «jo no soc el que vosaltres penseu», els diu, «n'hi ha un de més gran, decidiu, mireu, aquell que espereu és aquí, enmig de vosaltres. Jo soc només una veu que crida: prepareu el camí del Senyor». Com a profeta, Joan té la missió de desviar l'atenció dels qui el segueixen per anar cap a Aquell que és més immensament més gran que ell. «Cal que Ell creixi i que jo minvi», els dirà. «Jo us batejo amb aigua, Ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc». Joan intueix que amb Jesús comença un món nou, una nova relació de Déu amb la humanitat.

Amb Jesús arriba el temps de la misericòrdia, de la gratuïtat, de l'esperança. Ara tothom pot comptar amb l'amor sense límits de Déu que omple l'abisme de la misèria humana. El missatge de Jesús suposa una ruptura, un canvi total respecte a la predicació de Joan. La conversió, per als cristians, és girar-nos cap a Jesús, reconèixer en Ell el rostre del Pare; és obrir-nos a l'Esperit, és convertir-nos a l'Amor. La conversió és reconèixer-nos tots com a pecadors estimats i perdonats. D'ara en endavant el que importa, més que les nostres accions, és el que Déu fa per nosaltres. En nosaltres hi ha un desig de conversió, però la iniciativa sempre és divina. La salvació és do, no és conquesta, el que se'ns demana és acollir i respondre amb agraïment a aquest do.

Hi ha un moment culminant en aquesta escena. L'Evangeli ens descriu una profunda experiència espiritual de Jesús en el Jordà: «Quan sortí de l'aigua, mentre pregava, el cel s'obrí, l'Esperit Sant baixà cap a Ell, i una veu digué: "Ets el meu Fill, el meu estimat, en tu m'he complagut"». Això va succeir «mentre Jesús pregava». En l'oració s'uneixen el cel i la terra, ja no hi ha distància. La pregària dona la capacitat de veure la nostra realitat com Déu la mira, amb amor i compassió. Jesús en aquell moment pren plena consciència que tota la seva vida és ungida, amarada i posseïda per l'Esperit Sant, i s'experimenta fill estimat del Pare.

Llavors, decididament, Jesús assumeix la seva missió de proclamar la bona notícia del projecte de Déu sobre la humanitat. Des de llavors tota la humanitat ha quedat inclosa en Jesús, el Fill estimat del Pare. Tots som fills en el Fill.